

Pleidooi voor een Kunsthal in Stad

In het voormalige gebouw van het Groninger Museum is op het ogenblik een expositie van hedendaagse Groninger kunstenaars. Daarmee tonen ze hoe geschikt het oude museum nog steeds is voor tentoonstellingen. Het is de Kunsthal die Groningen mist, meent kunstenaar Olga Wiese.

Door Olga Wiese

Moet dit gebouw een hotel worden, of een supermarkt of een school? Die vraag ga je vanzelf stellen als je door het oude museum aan de Praediniussingel loopt. Natuurlijk komen de bezoekers voor het werk van noordelijke kunstenaars dat nu wordt geëxposeerd. Maar het gaat in de eerste plaats om het gebouw. Het vroegere Groninger Museum, een tijd lang in gebruik geweest als Natuurmuseum, blijkt gewoon opnieuw een prima tentoonstellingsgebouw. Alles is er: mooie zalen, goed licht, sanitair, technische ruimten en brandveiligheidsvoorzieningen. Het is bovendien een gebouw dat de Groninger bevolking nota bene is geschonken als museum. Dat kun je toch niet zo maar te koop zetten? Weliswaar vraagt de gemeente om een goed plan naast de aankoop, maar als het eenmaal is verkocht heb je er weinig grip meer op. Indertijd werd de Korenbeurs verkocht aan Oibibio. Dat leek ook een passende invulling, maar toen dat centrum failliet ging werd het snel doorgestoten naar Albert Heijn. Daardoor hebben we nu de mooiste supermarkt van het land, maar een culturele invulling kun je

het niet meer noemen.

Het is eigenlijk meer dan noodzakelijk dat het gebouw beschikbaar blijft als tentoonstellingsruimte. Niet omdat er iets mis is met het Groninger Museum. Dat is een fantastische instelling waarmee we hartstikke blij moeten zijn. Daar moeten vooral exposities worden gehouden die nationaal en zelfs internationaal bezoekers trekken.

We missen echter in Groningen een grote expositieruimte voor de hedendaagse kunst die niet in het beleid van het Groninger Museum past. In andere grote steden zie je naast het 'grote' museum vaak een soort kunsthal, waar de mensen uit de regio op de hoogte kunnen blijven van actuele beeldende kunst, in al zijn vormen. Mensen uit Groningen en omgeving die nu met eigen ogen willen zien wat er speelt op dit terrein moeten praktisch altijd op reis.

De huidige expositie is in heel korte tijd is opgezet door de mensen van de Klassieke Academie. Ze verdienen lof voor hun inzet en de snelheid waarmee ze dit voor elkaar hebben gekregen. Maar door hun inbreng lijkt het alsof het een museum moet worden uitsluitend voor noordelijke kunstenaars. Of een museum voor figuratieve kunst. Maar het gaat niet om de kunstenaars, het gaat om het publiek. Wat zal het een vreugde zijn om hier interessante tentoonstellingen te zien van enige allure, zeg maar op nationaal niveau. Kunst in de breedste betekenis van het woord. Zoals je bij een Kunsthal ver-

Wiese

wachten mag.

Zo'n expositieruimte is nodig voor een stad als Groningen. Bezoekers van het Groninger Museum zullen al snel even doorlopen, de afstand is immers geen belemmering. Wellicht kan er een vorm van samenwerking worden gevonden met het Groninger Museum of met het Universiteitsmuseum, eventueel met het stripmuseum. Er ontstaat dan een soort Museumkwartier.

Natuurlijk kost zo'n Kunsthal geld. Mogelijk

schrikt het gemeentebestuur daarvoor terug. Er zou echter serieus gekeken moeten worden hoe het gebouw rendabel te maken; dat zou zomaar nog wel eens mogelijk blijken te zijn. Ook nu wordt een deel al als kantoorruimte gebruikt, maar je kan ook, in de aanbouw, aan horeca denken of iets als een theaterzaaltje met 200 plaatsen. De kelderverdieping kan gebruikt worden voor historische tentoonstellingen, zeker zo lang het Groninger Forum er nog niet staat. De opzet moet sober zijn en de kosten zo laag mogelijk. Die kosten kun je ook drukken door samenwerking te zoeken met soortgelijke expositieruimten in binnen- en buitenland.

Toegegeven, het kost allemaal geld. Maar als we het niet doen voorspel ik dat we binnen de kortste tijd tot de conclusie komen dat we zo'n extra expositieruimte hard nodig hebben in een stad als Groningen. En dan moeten we fortuinen uitgeven om een nieuwe kunsthal neer te zetten omdat we nu een gebouw hebben verkwanseld dat er bij uitstek geschikt voor was. Dat is pas duur. Daarom moeten we dit museum koesteren en behouden voor de kunst. Het gebouw verdient het, de stad verdient het.

Het gaat niet om de kunstenaars, het gaat om het publiek